

til livs og indføre præcis den samme ordning, som Sverige har på det område?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Kim Andersen for at svare.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Så vidt jeg er orienteret, er hr. Søren Søndergaards løsningsforslag næppe fremkommeligt, idet Tyskland, som det er oplyst for mig, har en betydelig lavere afgift på blank-cd'er.

Så vil jeg gerne sige til fru Mette Frederiksen, at fru Mette Frederiksen altså ikke kan tage patent på rimelige vilkår for kunsten og kulturen. Det synes vi sandelig også, og vi synes også, at vi i VK-regeringen med kulturministeren i spidsen fører en aktiv og dynamisk kulturpolitik til fremme af mangfoldighed og kvalitet og kreativitet på alle niveauer. Så jeg synes, det er lidt hult, hvis fru Frederiksen tror, at det er noget, Socialdemokratiet kan tage patent på.

Men jeg vil derimod gerne have lov at stille fru Frederiksen et spørgsmål. Hvad med alle de unge mennesker? Hvad med alle de almindelige mennesker, som synes, at afgiften er for høj? Selv den reducerede sats, som vi nu lægger op til, er for høj. Det er vel også et aspekt, der skal indgå i afvejningen. Det er selvfølgelig også derfor, at det foreliggende forslag trods alt og med de modstridende interesser, der er i denne sag som i så mange andre, har vundet accept i begge lejre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører. Man kan jo ikke stille spørgsmål til fru Mette Frederiksen, vil jeg sige til hr. Kim Andersen. Men det kan være, at fru Mette Frederiksen kommer ind på det nu i sit indlæg.

Mette Frederiksen (S):

Nu er det sådan set meget fint, at hr. Kim Andersen næsten uddeler et patent til, at det netop er Socialdemokratiet, der ønsker at kæmpe for kunstneriske vilkår i dette land. Man kan også bare som indledning sige, at det jo ikke er sådan, at Venstre og Det Konservative Folkeparti ligefrem udfordrer den traditionelle stilling, hvor det er centrumvenstre og venstrefløjen i Danmark, der først og fremmest fører kulturpolitik. Så det er sådan set udmærket.

Det er klart – hvis jeg skal starte med at svare på det spørgsmål, som hr. Kim Andersen lige nåede at stille mig – at der selvfølgelig også er forbrugerinteresser i det her spørgsmål, og selvfølgelig er ophavsret en balance mellem de forbrugere, der er ude på den anden side, og de kunstnere, der leverer et produkt. Den balance skal findes. Jeg mener bare ikke, at det oplæg, der er om blankbåndsvederlaget, har tilstrækkelig fokus på de kunstnere.

Hr. Kim Andersen skal huske på, at der ikke er noget at være forbruger til, hvis ikke der er ordentlige vilkår for vores kunstnere i Danmark, for så er der ikke cd'er, man kan kopiere, og så er der ikke bøger, man kan kopiere. Det er det, der er essensen i det her spørgsmål. Derfor er ophavsretslov først og fremmest kulturpolitik.

Men når det er sagt; er det næsten lige så sikkert, som at det ikke sner juleaften, at når det bliver september i Danmark, kan man se en enorm aktivitet i de forskellige kopiforretninger, som er blomstret op især i de større byer i Danmark. September er nemlig studiestart, og med studiestart følger nye bøger. Med nye bøger følger desværre kopier, for den danske lærebog har det nemlig ikke ret godt.

Samme fortælling gælder for så vidt for vores musik-cd'er. Her er kopieringen bare ikke begrænset til september. Den foregår faktisk hele året rundt. Den omfattende kopiering er et problem. Den er et problem for vores kultur og for vores kunstnere. For hvis ikke der er nogen, der har interesse i at købe originalerne, så mister vores kunstnere, hvad enten de er sangskrivere, trommeslagere, forfattere eller tegnere, en væsentlig del af deres indkomst. Der er med andre ord behov for at øge respekten for ophavsretten. Både fordi ophavsretten er direkte penge til kunstneren, men også fordi ophavsretten dybest set handler om respekt; respekt for det kunstneriske værk, du står med i hånden. Vi har derfor sympati for den del af lovforslaget, der lægger op til et forbud mod digital kopiering af lånte og lejede cd'er og dvd'er, og vi er glade for, at bøgerne også delvis er omfattet.

I samme åndedrag er det vigtigt at understrege, og det kan vi faktisk ikke gøre for meget, at ophavsretten ikke må have lov til at hindre den almindelige adgang til viden. Det gælder lige fra forskningen til hverdagen på et bibliotek i Danmark. Adgangen til information og bibliotekerne's forpligtelse til at stille vederlagsfri information til rådighed er nogle af de vigtigste elementer i vores demokrati. Det er en hårfin balance,